

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

på dette område i forhold til den nugældende lovgivning, men det, at området udvides til at omfatte landbrug og alt, betyder jo, at man kommer ind på områder, hvor der gælder helt andre arbejdsforhold, og jeg er absolut heller ikke sikker på, at man her har fundet det helt rigtige. Jeg må dog læse lovforslaget sådan, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen, selv om dette lovforslag havde være lov, da han var barn, kunne have fortsat med at plukke bær i sin fars bedrift uden speciel dispensation; det forekommer mig dog, at der i § 10, stk. 4, er sat en bestemmelse ind, som kunne tyde på, at den fortolkning, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen anlagde, var rigtig.

Det blev sagt, at det var et mægtigt tilsyn, man skulle have her, og der blev udtalt ængstelse for, at man skulle sprede tilsynet. Der er en ting, jeg har lagt mærke til i lovforslaget, og som jeg er meget tilfreds med, nemlig at det forudsætter ikke, at der skal foregå en almindelig inspektion på hele området; det forudsætter, at der skal foretages regelmæssige inspektioner på de steder, hvor man mener der er særlig trang dertil, men at der andre steder kun skal foretages stikprøveundersøgelser eller undersøgelser, når der sker særlig anmeldelse. Det synes jeg er et ganske overordentlig fornuftigt princip, for jeg mener bestemte heller ikke, at der ville være noget godt i at skulle sætte en tilsynsmand ind alle mulige steder.

Til slut vil jeg gerne sige, at det er betydningsfuldt at have et uafhængigt tilsyn, men det er ganske overordentlig vigtigt at have arbejdsgivernes og arbejderens medvirken til gennemførelsen af reglerne på det enkelte arbejdssted. Dette lovforslag fastsætter jo regler for et samarbejde mellem arbejdsgivere, arbejdere og tilsynet; i modsætning til den gældende lov lægger det pligt på arbejderne til at medvirke til fremme af arbejderbeskyttelsen. Dette tror jeg vil blive til gavn i udviklingen.

På dette tidspunkt af samlingen kan der jo ikke være tale om, at der bliver gennemført nogen lov på dette område, men jeg tror ligesom det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at det er meget nyttigt, at lovforslaget er blevet fremsat nu, fordi hele dette lovkompleks trænger til en offentlig debat, det trænger til at blive gennemgået i enkeltheder, således at man kan se konsekvenserne deraf. På mit partis vegne vil jeg med alt muligt forbehold overfor enkeltheder tilsige min medvirkning til, at vi får en tidssvarende arbejderbeskyttelseslov.

Ragnhild Andersen: Ved tidligere lejligheder har mit parti fremhævet, hvor overordentlig påkrævet det var at få en ny arbejderbeskyttelseslov til afløsning af den meget forældede fabriklov af 1913. Arbejdspladser og fagforeninger har gennem årene rejst talrige krav om bedre beskyttelse under arbejdet, krav, der var underbygget af mange beklagelige ulykkestilfælde og erhvervs sygdomme, af hvilke en stor del kunne være undgået, hvis vi havde haft tilsyn med alle arbejdsområder, og hvis vi havde haft lovbestemmelser, som sikrede imod de forskellige farer, der truer hverdagens arbejdere på de forskellige områder. Mit parti hilser derfor fremsættelsen af lovforslaget med megen glæde. Det er lovforslagets hensigt at beskytte arbejderne mod farer, der truer dem, og værne om deres sundhed og arbejdsevne, og det er hævet over enhver tvivl, at en arbejderbeskyttelseslov, indeholdende bestemmelser, krav og forbud på de rette områder, vil blive hilst af alle arbejdere som et meget stort fremskridt.

Det har været længe, før dette lovkompleks kom på rigsdagens bord. Det tør vel siges at have været en vanskelig fødsel, når arbejdsrådet allerede i 1939 afgav sin første betænkning og indstilling til de sagkyndiges forslag, disse sagkyndige, som allerede i 1934 begyndte at tumle med problemet og afgav en betænkning i 1938. Hele to gange har arbejdsrådet, både før og efter krigen, i 1939 og i 1946, afgivet betænkninger, og den sidste indstilling herfra danner grundlaget for nærværende lovforslag. Jeg har allerede sagt, at mit parti betragter lovforslagets fremsættelse som et betydeligt fremskridt. Det ville dog ikke være rigtigt at skjule, at forslaget har iøjnefaldende svagheder og mangler, som dog endnu med god vilje kan rettes og forbedres mellem første og anden behandling.

Gennemlæser man lovforslaget, får man på en række områder indtrykket af mange forbehold. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg er stødt på ordene „bør“ og „hvor forholdene tillader det“ eller „skal såvidt muligt“ —, det er i hvert fald ikke få. Det er efter min opfattelse alt for mange gange, disse eller tilsvarende forbehold står nævnt i beskyttelsesparagraffer, hvor der kun var behov for udtrykket „skal“. Det bør hedde: sådan skal det være. Jeg er ikke sikker på, at de arbejdere, der skal beskyttes, vil føle sig trygge ved, at loven fastsætter bestemte påbud, sådan at undtagelser herfra kun kan gives i hvert enkelt tilfælde af fabrik-tilsynet med motiveret begrundelse.